

1903-04-20

AFSENDER

Fritz Syberg

MODTAGER

Anna Syberg

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Dateringsbegrundelse:
Brevet er udateret. Datoen 20-4-1903 er anført med blyant på et senere tidspunkt, måske taget fra poststempellet på en nu kasseret kuvert.

Generel kommentar:
Brockdorff, som Fritz nævner i brevet, er en lille hovedgård, som er dannet i 1785 af Wilhelm Theophilus von Stieglitz-Brockdorff til Scheelenborg. Brockdorff var en avlsgård under Scheelenborg Gods til 1980. Gården ligger på halvøen Hindsholm i Stubberup Sogn, Bjerger Herred, Kerteminde Kommune.

Arkivplacering:
Faaborg Museum, Fritz og Anna Sybergs arkiv, breve fra Fritz til Anna 1893-1904

DOKUMENTINDHOLD

Fritz er ude at sejle omkring halvøen Hindsholm ved Kerteminde. Det har været blæsevej, og han nåede at blive lidt søsyg undervejs. Han ved ikke, hvornår han kommer hjem.

TRANSSKRIFTION

[Anført i blyant]: 20-4-1903

Kære lille Høns!

Du skal slet ikke ængste Dig. Du ved at jeg er forsigtig. Jeg har ellers haft nogle slemme "Wiederværdigheder". Først havde Kjertemindetøget med den Expedithed som udmarker alt fra denne By, ladet mit Tøj blive i Kjerteminde, så jeg først fik det næste Dag. Båden fik jeg også først ud næste Dag (Lørdag) og om Aftenen blev det Storm. Og fra Lørdag Aften til Mandag Middag har jeg haft det som en Flue i en Flaske.

Jeg er blevet kastet rundt så det er noget umanerligt. I halvandet Døgn holdt jeg mig frisk men d jeg var nået Mandag Kl. ca 8 om Morgenen følte jeg Søsygens Kvaler og kastede så meget som en Tekop Væske op der nærmest lignede rent Vand. Fiskerne havde en Båd som var dreven ned til Brockdorff. Den var de ude at hente hjem i Dag. De spaserede over Land ned til den og på Tilbagevejen Kl. 12. kom de over til mig, jeg lå ovre under Mejlø, og tog mig med i Land. At gå i Prammen var det samme som at gå tilbunds så det begyndte jeg slet ikke på. Desuden sprang Fangelinen på Prammen i Aftes og den gled til Mejlø medførende min Vanddunk. Prammen var fuld af Vand men både den og Dunken "hvalflød" Såsnart Vejret bedager sig skal jeg ud at lede mine Sager op. Jeg kunde jo måske nok komme hjem i Aften men vil hellere vente til næste Søndag (eller en anden Dag) da det passer bedre. Jeg har været lidt ængstelig for at min Fangeline skulde briste for når Båden kom op med Snuden i Vejret og der så kom en Sø sættende ind på Bunden af den, fik den jo nogle Stød så det rystede i hele Kassen. Men Linen holdt for den er ny og jeg har surret den forsvarligt fast og Ankeret bider sig så fast i Bunden så den ikke er drevet en Tomme. Det Anker vækker alle Fiskernes Beundring herude. Farvel, kys de søde Unger og vent mig når Du mindst venter det. "Her er inte farligt men bara roligt"
Et Kys fra Din Fritz.

20-4-1903,

Kære lille Hans!
Du skal slet ikke angst
dig. Du véd at jeg er
forsigtig. Jeg har ellers
hævet nogle slomme
"Vælværdigheder". Først
havde Kjertumindtojet
med den Expedition som
udmærker sig fra denne
By, endst mit Toj blive
i Kjertumind, så jeg
først får det næste Dag.
Både før og også først
ind næste Dag (Lørdag)
og om Aftener blev det
stuvet. Og fra Lørdag
Aften til Mandag Urdag

har jeg havt det som
en Flue i en Flasker.
Jeg er blevet kastet rundt
så det er roget rimmen
lyst. F. Kabbandit Lige
holdt jeg mig friske men
da jeg var mit Mandag
kl. ca 8 om Morgenen
fjelt jeg Gøssens kvaler
og leattede så meget som
en Tekon. Værte og
der nærmest Argued rent
Vand. Fiskerne havde
en Båd som var drevet
ned til Brocksdortt. Der
var de nå at hente
lyse i Luffe og på ^{de spærrede over Land guld ty} på ^{den}
Tilbagevejen kl. 12. Kom
de over til mig, jeg lå
ovre under Mylo og tog

med med Land. At gå
i Prammen var det sam-
me som at gå til vindens
så det begynder på det
største på. Desuden sprang
Fængslen på Prammen
i Aften og den gik til
Styrt medførendet min
Vanddunst. Prammen var
fuld af Land men så
den og Dunsten "vælfloet"
Så snart Vædet bedager
og skal på vis at lide
mine Gaver og. Jo mindre
jo mindre når kommer
hjem i Aften men vil
hellere rejste til næste
Tirsdag (eller en anden
Dag) da det passer bedre.
Jo har været lidt dysterly

for at min Fangelæs
skulde briste for når
Båden kom op med
Guden i Værel og der så
kom en dø sættende ind på
Båden og
den fik
den for nogle Stod så det
rygtside i hele Kassen. Men
Linen holdt for den er ny
og for har surtet den for var
lig forl og afbrudt brude
sig så forl så den itide er
drevet en Toune. Det afbrudt
vaktur alle Fisternes Beundring
svæde. Farvel, Byg de røde
Anjer og vent mig når de
nået venter det. « Her er
intet farligt men bara roligt
Et Kys fra Din Pits.